

УДК 624.12.5

ЕФЕКТИВНІ ГАЛУЗІ ЗАСТОСУВАННЯ СТАЛЕФІБРОБЕТОНУ

EFFECTIVE APPLICATION AREAS OF FIBRE REINFORCED CONCRETE

Сунак П. О., к.т.н., доц., Синій С. В., к.т.н., доц., Мельник Ю. А.,
к.т.н., Парасюк Б. О. (Луцький національний технічний університет)

Sunak P. O., Ph.D. in Engineering, Associate Professor, Synii S. V.,
Ph.D. in Engineering, Associate Professor, Melnyk J. A., Ph.D. in
Engineering, Parasyk B. O. (Lutsk National Technical University)

Проаналізовано основні галузі ефективного застосування сталефібробетону. Доведено актуальність питання удосконалення методів розрахунку сталефібробетонних конструкцій з урахуванням специфіки цього матеріалу та розробки рекомендацій для їх проектування.

Nowadays, scientists and researchers have obtained many experimental results, which characterize the strength and deformation properties of fine-grained concrete, steel fibers and fibre reinforced concrete.

The inclusion of fibers into the concrete mix in the process of manufacturing it changes the nature of fragile concrete materials. It becomes more deformable, it is better resistant to stretching, rubbing, impact and other influences. Accordingly, fibre reinforced concrete has a number of advantages over conventional reinforced concrete. Namely, increased crack-resistance, viscosity and elasticity, greater endurance to vibration and shock loads, better resists abrasion and high temperatures.

The advantages of fibre reinforced concrete allow it in many constructions, buildings and structures.

The fibre reinforced concrete is expedient to use for thin-walled coatings, for wall enclosing elements, for elements that operate in a volumetric stress-strain state, in prestressed structures in order to increase the anchoring of the fittings, in engineering facilities, for floors of industrial buildings, in foundations for technological equipment, in

nuclear and thermal power stations for protective screens, in breakwaters, to strengthen structures and so on.

The article analyzes the main fields of effective use of steel fiber reinforced concrete. The urgency of the issue of improvement methods of calculating fibre reinforced concrete structures is substantiated. Taking into account the specifics of this material and the need to develop recommendations for their design.

Ключові слова: сталефібробетон, бетон, фібра, міцність.

Keywords: fibre reinforced concrete, concrete, fiber, strength.

На сьогоднішній день науковцями та дослідниками отримано багато експериментальних результатів, що характеризують міцнісні та деформативні властивості дрібнозернистого бетону, сталевої фібри та сталефібробетону.

Включення фібр в бетонну суміш в процесі її виготовлення змінює природу крихких бетонних матеріалів. Вони стають більш деформативними, краще чинять опір розтягуванню,стиранню, удару та іншим впливам. У зв'язку з цим сталефібробетон має низку переваг над звичайним залізобетоном – підвищену тріщинностійкість, в'язкість і пружність, більшу витривалість на вібраційні та ударні навантаження, краще опирається стиранню і дії високих температур.

Проведений нами аналіз результатів досліджень [1-12 та ін.] показав, що наведені переваги сталефібробетону дозволяють його ефективно використовувати в багатьох конструкціях, будівлях та спорудах. Зокрема, сталефібробетон доцільно використовувати для тонкостінних конструкцій покриттів, для стінових огорожувальних елементів, для елементів, які працюють в умовах об'ємного напружене-деформованого стану, в попередньо напружених конструкціях з метою підвищення анкерування арматури, в інженерних спорудах (днища резервуарів, водовідвідні лотки тощо), для підлог виробничих будівель, в палях і фундаментах під технологічне обладнання, в атомних і теплових електростанціях для захисних екранів, хвилерізів та набережних, при підсиленні конструкцій тощо.

Експериментальні роботи авторів [2, 3, 5], а також чисельні експериментальні дослідження проведенні в провідних науково-

дослідних інститутах показали, що сталефібробетон ефективно використовувати в плитах, в балках і ребрах, в колонах та стояках, в стінових конструкціях, в інженерних спорудах.

При товщині до 70 мм сталефібробетонні плити за міцністю не поступаються перед залізобетонними, економічніші за витратою сталі та бетону і мають меншу масу. Зі зменшенням товщини відносна міцність залізобетонних плит падає, а сталефібробетонних зростає. Автори пояснюють це тим, що захисний шар бетону складає значну частину товщини залізобетонної плити і є по суті тільки додатковим навантаженням. Приблизно 15 % розподільчої арматури орієнтовано в поперечному напрямку і на розтяг не працює. Із зменшенням товщини сталефібробетонних плит збільшується частка фібр, орієнтованих паралельно площині плити. Якщо товщина плити менша за довжину фібр, останні повністю орієнтуються в площині плити. Завдяки цьому особливо ефективною є робота сталефібробетону в тонкостінних просторових конструкціях покріттів [2].

Як показали дослідження [9, 10] міцність нормальних перерізів сталефібробетонних балок в зоні максимального зусилля нижча за міцність залізобетонних. Натомість, в залізобетонних балках значна кількість сталі витрачається на поперечну, монтажну та розподільчу арматуру, тоді як в сталефібробетонних ця арматура відсутня. Тому для розглядуваных елементів доцільно поєднувати сталефібробетон зі стержньовою поздовжньою арматурою. У цьому випадку сталефібробетон сприймає головні розтягувальні та сколювальні зусилля, заміняючи поперечні та відігнуті стержні, а його підвищена розтягуваність дозволяє зменшити ширину елемента. Після появи тріщин, завдяки орієнтації фібр у всіх напрямках вони сприймають зусилля, викликані як згиальним моментом, так і поперечною силою.

Комбіноване армування балок [10] дозволяє використати роботу сталефібробетону в нормальніх перерізах і зменшити площе поздовжньої стержньової арматури, а при стержнях із м'якої сталі – використати їх міцнісні властивості за межею текучості внаслідок уповільненого розкриття тріщин і зменшення висоти стиснутої зони. За рахунок підвищеного зчеплення арматури зі сталефібробетоном можна зменшити довжину і підвищити надійність анкерування стержнів.

Результати досліджень показали, що несуча здатність нормальних перерізів комбіновано армованих сталефібробетонних елементів, що працюють на згинання, вища за несучу здатність залізобетонних балок і підвищується із збільшенням довжини фібр. Жорсткість перерізів комбіновано армованих елементів підвищувалась з підвищенням відсотку фіброго армування.

Результати випробування плит 500 x 250 x 100 мм, армованих стержньовою арматурою діаметром 10 мм, відрізками дроту довжиною 25 мм, діаметром 0,3 мм та довжиною 120 мм, діаметром 1,2 мм з об'ємним відсотком армування 2%, показали збільшення несучої здатності комбіновано армованих плит на 85 і 93% у порівнянні з залізобетонними плитами. Ширина розкриття нормальних тріщин в комбіновано армованих плитах з фіброго арматурою діаметром 1,2 мм в 3 рази, а з діаметром 0,3 мм в 9 раз менша, ніж в залізобетонних. Ці результати свідчать про те, що фіброго армування значно збільшує момент тріщиноутворення, суттєво уповільнює збільшення кількості тріщин і підвищує жорсткість елементу. Відповідно прогини комбіновано армованих плит з фібрами діаметром 1,2 мм на 12 %, а з фібрами діаметром 0,3мм на 32 % менші за прогини в залізобетонних плитах.

Сопільняк А. В. [10] тривалим навантаженням випробував балки розміром 75 x 120 x 1250 мм. Балки були армовані двома плоскими зварними каркасами з поздовжньою арматурою в розтягнутій зоні діаметром 6 мм. У комбіновано армованих балках розтягнута зона підсиlena шаром сталефібробетону висотою $0,29h$. Досліджували повзучість бетону стиснутої зони, приріст прогинів і зміну висоти стиснутої зони в процесі навантаження, утворення і розкриття тріщин. У результаті було встановлено, що процес збільшення середніх відносних деформацій крайніх стиснутих волокон бетону і розтягнутої арматури, а також прогинів, якісно аналогічний тому, що має місце в залізобетонних елементах без шару сталефібробетону. Включення в розтягнуту зону балок шару сталефібробетону у порівнянні з залізобетонними балками підвищує момент тріщиноутворення в два рази, несучу здатність до 20%, жорсткість до 22 % і знижує коефіцієнт, що враховує нерівномірність деформацій в арматурі, на 10 – 15 %.

У колонах та стояках за умовою міцності в експлуатаційній стадії поздовжню арматуру, як правило, встановлюють конструктивно (крім випадків, коли діуть значні згинальні

моменти). Постановка поперечної арматури викликана наявністю поздовжньої. Стержньова арматура сприймає також зусилля, що виникають при транспортуванні і монтажі та від усадки бетону і випадкових ексцентризитетів. Перелічені вище функції стержньової арматури автори досліджень [10, 11] рекомендують замінити за рахунок застосування сталефібробетону або комбінації його зі стержнями. Іде мова також про можливість виготовлення тонкостінних конструкцій, що працюють на стискання, наприклад колон двотаврового або кільцевого перерізів. Маса таких елементів менша за масу суцільних, а міцність – рівноцінна. За рахунок застосування сталефібробетону в таких конструкціях економлять бетон і частково стержньову арматуру.

Експериментальні дослідження фрагментів сталефібробетонних стінових панелей житлових будівель показали, що ознака руйнування плит та в'язів не було. Прогини зразків були пропорційні зусиллям на всіх етапах завантаження і не перевищували нормативних вимог. Підвищена в'язкість та розтягуваність сталефібробетону при згині веде до збільшення деформацій без розшарування, що дає можливість використовувати його в конструкціях, які сприймають сейсмічні та ударні навантаження.

Про застосування сталефібробетону для зведення монолітних днищ та стінок каналізаційних відстійників, бункерів, силосів і резервуарів відмічено в роботах [5, 6, 12]. У таких конструкціях економічний ефект отримують за рахунок зниження матеріаломісткості, вартості та працевтрат, за рахунок спрощення арматурних робіт, виключення значної частини стержньової арматури та суміщення процесів армування та бетонування. При такому використанні, підвищується опір стінок місткостей, футерованих сталефібробетоном, стиранню при руху продукту зберігання.

Враховуючи підвищений опір сталефібробетону проти впливів навколошнього середовища (нагрівання, заморожування та розморожування, тиск води, агресивність середовища), його можна успішно використовувати для виготовлення збірних лотків іригаційних систем та гідротехнічних споруд, труб (особливо центрифугованих), акведуків тощо [5, 6, 9 та ін.].

Крічевський С. А. [2] показав, що торкретсталефібробетонне покриття ефективне для підсилення залізобетонних балок. Воно

дозволяє збільшити їх жорсткість і тріщиностійкість більш ніж у двічі, а міцність балок у середньому на 35 %. Найбільш ефективним способом підсилення залізобетонних балок є сталефібробетонна обойма.

Закордонний та вітчизняний досвід показує, що сталефібробетон раціонально використовувати для покриття доріг, злітних смуг аеродромів, проїзних частин мостів та шляхопроводів [8 та ін.]. Позитивний ефект при цьому досягається за рахунок високої в'язкості сталефібробетону, підвищеного опору зсуву та стиранню, а також можливості суміщення армування та укладання бетону в один процес.

Зважаючи на широке поширення за останні десятиліття сфер використання матеріалів та конструкцій на основі сталефібробетону, наведені вище приклади далеко не в повній мірі показують, де і в яких конструкціях ефективно використовувати цей матеріал. Наприклад, дослідження показали, що сталефібробетон можна успішно використовувати у фортифікаційних спорудах, при будівництві хвилерізів, набережних, реконструкції будівель та підсиленні існуючих конструкцій, в малих архітектурних формах та декоративних виробах.

Також, на нашу думку, сучасний стрімкий розвиток перспективних 3-D технологій будівельного виробництва надає важливі переваги сталефібробетону, як більш доступнішому для впровадження виробничих процесів автоматизованого друкування залізобетонних конструкцій будівель та споруд за допомогою будівельних 3-D принтерів.

Таким чином, сталефібробетон можна рекомендувати для широкого впровадження у практику будівництва там, де його використання є ефективним. Тому актуальними постають питання уdosконалення методів розрахунку сталефібробетонних конструкцій з урахуванням специфіки цього матеріалу та розробки рекомендацій для їх проектування.

1. Зятюк Ю. Ю. Исследование деформационных характеристик фибробетона со стальной фиброй // Ю. Ю. Зятюк / Вестник Белорусского университета, УПКП МЭУП - №3 (52) Могилев – 2016. – с. 160-168
2. Кричевский С. А. Прочность, деформативность и трещиностойкость торкретсталефибробетонных покрытий железобетонных балок: Диссертация на соискание научной степени кандидата технических наук. – Киев, 1996. – 152 с.
3. Лысенко Е. Ф., Гетун Г. В.

Проектирование сталефибробетонных конструкций [Текст] // Е. Ф. Лысенко, Г. В. Гетун. - Киев, 1989. – 184 с. **4.** Семенюк С. Д. Прочность и деформативность изгибаемых железобетонных элементов, усиленных наращиванием сжатой зоны, при статическом и малоциклическом нагружениях: монография / С. Д. Семенюк, Ю. Г. Москалькова. - Могилев: Белорус.-Рос. ун-т, 2017. - 274 с. **5.** Сунак О. П. Прочность, трещиностойкость и деформативность нормальных сечений изгибаемых комбинированно армированных сталефибробетонных элементов: Диссертация на соискание научной степени кандидата технических наук: 05.23.01. - Киев, 1986. – 175 с. **6.** Сунак П.О., Сунак О.П. Оцінювання надійності сталефібробетонних елементів. Монографія // П.О. Сунак, О.П. Сунак. - Луцьк: ЛДТУ, 2001. – 142с. **7.** Сунак П. О. Дослідження методів визначення надійності позацентрово стиснутих сталефібробетонних елементів / П. О. Сунак, С. В. Синій, Ю. А. Мельник, Б. О. Парасюк // Сучасні технології та методи розрахунків у будівництві: зб. наук. праць – Луцьк: Луцький НТУ, 2017. – Вип. 7. - С. 245-251. **8.** Сунак П. О. Исследование изменчивости кубиковой прочности сталефибробетона [Текст] / П. О. Сунак, С. В. Синий, О. П. Сунак, Ю. А. Мельник // Строительство и восстановление искусственных сооружений: материалы IV Междунар. науч.-практ. конф. В 2 ч. Ч. 1 (Гомель, БелГУТ, 23-24 апреля 2015 г.). – Гомель: БелГУТ, 2015. – С. 61-65. **9.** Соломин В.И. Диссертация на соискание научной степени кандидата технических наук: 05.23.01. - Киев, 1979. – 140 с. **10.** Сопильняк А.В. напряженно-деформированное состояние изгибаемых железобетонных комбинировано армированных элементов при кратковременном и длительном действии нагрузки: Диссертация на соискание научной степени кандидата технических наук: 05.23.01.-Киев, 1983. – 150 с. **11** Эйзеншмид Р. О. Деформативность изгибаемых сталефибробетонных балок, имеющих фибровое и комбинированное армирование при длительном действии нагрузки: Диссертация на соискание научной степени кандидата технических наук: 05.23.01. - Рига, РПИ, 1983. – 168 с. **12.** Бабич Є.М., Андрійчук О.В. Про доцільність використання сталефібробетону для виготовлення безнапірних труб / Є.М. Бабич, О.В. Андрійчук // Ресурсоекономні матеріали, конструкції, будівлі та споруди: Збірник наукових праць – Рівне: НУВГП, 2009. – Випуск 18. – С. 119 – 126.